

յէքք, սանդուղներ բերէք, քարերը զիգ-
ցէք, թող . . .

—Մէջեւ, բաւ ժող Սանդուղ, ցայա-
նի կ'ընենայ որ զուգ պատերազմ ընկ
չէք զիտեր: Թողէք որ մենք ստանձնե-
պաշտպանու լեան եղանակին հողը:

—Սայմակ, զոչեք Բարդաղին, որմ'ի
ալ կ'աճապարէ մոս մեր ախր: Եւառցած
իւղ, քար, զրահ, հեղուկ, որպէս թէ
թէ ախր Զրմաստի մէջ Գորնէլի Սիւր
պիտի ներկայացնենք, տեսաւորն որմ'ի
որսնա՞նք են աւ Սպանիաները:

—Մարեցէք լուսերը, հրամայեց Օ.
պինիկի՝ հրամայատարութիւնը ստանձնե-
լով եւ պիտ տեսաւ պիտեան չեչտով մը
ըրտե կարելի չէր գործադրել վտանգը
վարկեաններու ատեն Լուս կեցէք եւ
բրինձը առէք: Թող ամէն մարդ պատ-
մէ՞ջ հողասն մը սեղմնեցնելու հախ ծակ մը
բանայ, ծնչ չուտ բրէք:

Մտաւորներ իսկպն կատարել սկսան
եղած հրամանը:

—Դու, սէնիօր, բաւ, որկնդուցէ՛ք
Օր. Բիտտան. Պէտք ունինք անոր սեն-
եախին, ուսիլք պիտի հսկենք չէնքին
միւս կողմին վրայ: Երկու վտանհիկ մար-
դեր ունին:

(Հարաւակէլի)